USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2016, č. j. JMK 92041/2016, sp. zn. S-JMK 73228/2016/ODOS/Př, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2018, č. j. 31 A 99/2016 - 103,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu na bankovní účet, ze kterého byla zaplacena, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 7. 3. 2018, č. j. 31 A 99/2016 - 103, Krajský soud v Brně zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 21. 6. 2016, č. j. JMK 92041/2016, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rosice (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 4. 2. 2016, č. j. MR-S16482/14-ODO KOC/13. Prvoinstanční orgán naposledy uvedeným rozhodnutím konstatoval, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), uložil mu pokutu ve výši 1.500 Kč podle § 125f odst. 3 téhož zákona a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, ve které uvedl, že brojí proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2018, č. j. 31 A 99/2016 - 103, a že navrhuje, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení. Z textu kasační stížnosti není seznatelné, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů stěžovatel napadá rozsudek, v čem spatřuje jeho nesprávnost, respektive jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká. Usnesením ze dne 27. 3. 2018, č. j. 4 As 95/2018 - 12, proto Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek

Krajského soudu v Brně. Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že kasační stížnost odmítne, pokud ji stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoplní. Naposledy uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 3. 4. 2018. Lhůta pro doplnění kasační stížnosti marně uplynula dne 3. 5. 2018 [srov. § 40 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.")].

[3] Vzhledem k uvedeným skutečnostem Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*"

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*"

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil důvody, z jakých napadá rozsudek krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek nelze pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Podle poslední věty § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*". Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*".

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatel uhradil soudní poplatek převodem na účet ke dni 28. 3. 2018. Vzhledem k tomu, že soud kasační stížnost odmítl, aniž rozhodl o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelem, jak jsou vymezeny poslední větou § 10 odst. 3 ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení zákona o soudních poplatcích. Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do

30 dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, z něhož stěžovatel zaplatil soudní poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu